

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ w LUBLINIE

Lublin, dnia 10 sierpnia 1973 r. **Nr 10** **Poz. 96-97**

TREŚĆ

Poz. 96

UCHWAŁA NR XXV/110/73 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 27 czerwca 1973 roku

w sprawie wychowania dzieci i młodzieży.

W procesie socjalistycznego rozwoju społeczeństwa, każda generacja zastaje i przejmuje dziedzictwo swoich poprzdników — kontynuuje ich dzieło i przygotowuje następców do przejęcia odpowiedzialności za losy narodu i państwa.

Ma to szczególne zastosowanie w procesie wychowawczym. Zasada ciągłości i jednolitości oddziaływań wychowawczych sprzyja kształtowaniu socjalistycznego społeczeństwa.

Postępujący rozwój społeczno-gospodarczy Lubelszczyzny, dalszy szybki postęp nauki i techniki, wzrost poziomu życia ludności wymagają zwiększonego wysiłku całego społeczeństwa. W procesie dokonywujących się przemian koniecznym jest zwiększenie twórczego udziału całej młodzieży.

Wymaga to dbałości całego społeczeństwa o wychowanie dzieci i młodzieży w duchu socjalistycznych ideałów.

Do uczestnictwa w tworzeniu socjalistycznych stosunków społecznych i kultury narodowej młodzież powinna być dobrze przygotowana w domu rodzinnym, w miejscu zamieszkania, szkole, uczelni, organizacji młodzieżowej, zakładzie pracy. Jednolity system wychowawczy realizowany harmonijnie przez rady narodowe, instytucje wychowawcze, kulturalne, środki masowego przekazu, organizacje społeczne i rodzinę będzie najskuteczniejszym sposobem przygotowania młodzieży do życia i pracy, do przyszłych zadań i należytego spełniania obowiązków wobec siebie i społeczeństwa.

W celu zabezpieczenia warunków dla realizacji zadań wynikających z tez programowych VII Plenum Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zachodzi konieczność zintegrowania wysiłków wszystkich ogniw frontu wychowawczego.

W związku z powyższym działając na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1972 r. Nr 49, poz. 314) i uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 12 kwietnia 1973 roku o zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budowie socjalistycznej Polski (MP Nr 18, poz. 110) — Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

§ 1

Zatwierdzić program działania w zakresie wychowania dzieci i młodzieży w województwie lubelskim — stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz powiatowe, miejskie, gminne rady narodowe i ich organy do realizacji zadań wynikających z programu.

§ 3

Komisje stałe WRN powinny uwzględnić w swoich planach pracy kontrolę przebiegu realizacji zadań wynikających z przyjętego niniejszą uchwałą programu i wnioskować usuwanie wszelkich nieprawidłowości utrudniających jego pełną realizację.

§ 4

1. Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się z apelem do całego społeczeństwa oraz doceniając w pełni zaangażowanie i rolę organizacji młodzieżowych, zawodowych w dziedzinie ideowego i politycznego wychowania młodzieży, występuje do WR FSZMP, WRZZ, TPD o wzmożenie działalności i pełną mobilizację członków w tworzeniu jednolitego systemu wychowawczego.

2. Pogłębienie pracy organizacji młodzieżowych i związkowych powinno zmierzać w kierunku:

a) rozwijania samorządności młodzieży, organizowania procesu samowychowania, aktywnego uczestnictwa młodzieży w życiu społecznym swego środowiska i zakładu pracy, coraz szerszego udziału młodzieży we wszelkich organach samorządowych, organizacjach społecznych itp.,
b) mobilizowania młodzieży do podnoszenia kwalifikacji ideowych i zawodowych,
c) kształtowania zainteresowań kulturalnych,
d) upowszechniania wzorców twórczej i rzetelnej pracy, podejmowania nowych zadań produkcyjnych i organizacyjnych, obejmowania patronatu nad adaptacja społeczno-zawodową młodych pracowników itp.

§ 5

Powiatowe (miejskie) rady narodowe rozpatrzą na sesjach zorganizowanych do końca września 1973 r. szczegółowe programy działania w zakresie wychowania dzieci i młodzieży na ich terenie.

§ 6

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przedkładania na sesjach Wojewódzkiej Rady Narodowej oceny realizacji programu co dwa lata, począwszy od roku 1975.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz radom narodowym wszystkich stopni.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący Prezydium WRN
Ryszard Wójcik

Przewodniczący Obrad
Kazimierz Gieroń

Załącznik do uchwały WRN
Nr XXV/110/73
z dnia 27 czerwca 1973 r.

W oparciu o uchwałę Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 12 kwietnia 1973 r. o zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budowie socjalistycznej Polski — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie przedkłada Wysokiej Radzie pod obrady niniejszy projekt programu działania w zakresie kształcenia i wychowania młodzieży oraz systematycznego podnoszenia warunków jej życia w województwie lubelskim.

Projekt ten określa zadania wynikające z tez programowych zawartych w uchwale VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR, uchwały XIV Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR oraz założeń Raportu o stanie oświaty w Polsce.

Przedkładany program kształcenia i wychowania młodzieży zintegrowany został z koncepcją perspektywicznego rozwoju Lubelszczyzny, której realizacja przypadnie dorastającemu pokoleniu, rozwijającemu socjalistyczne stosunki społeczne oraz urzeczywistniającemu społeczne ideały socjalizmu.

Cele wychowania socjalistycznego wymagają wypracowania w procesie działania jednolitego programu wychowawczego realizowanego przez rodzinę, szkołę, zakład pracy, organizacje młodzieżowe i społeczne oraz pozostałe ogniwa frontu wychowawczego. W jednolitym systemie wychowania socjalistycznego poszczególne jego ogniwa spełniać powinny, zgodnie z ich charakterem, określoną rolę. W pracy tej zostanie zwrócona szczególna uwaga na realizację następujących zadań:

— wyposażenie młodzieży w głęboką wiedzę i umiejętności niezbędne do uczestniczenia w życiu społeczeństwa, a tym samym stwarzania warunków do lepszego startu zawodowego i społecznego,
— kształtowaniu zaangażowanych postaw w budownictwie socjalistycznej ojczyzny i całego obozu socjalistycznego,
— rozwijanie i pogłębianie różnych form samorządności w placówkach oświatowo-wychowawczych, uczelniach, organizacjach młodzieżowych i zakładach pracy,
— inicjowanie i kontynuowanie wychowania przez pracę oraz organizowanie sprzyjającego klimatu do adaptacji młodych w zakładach pracy,
— zapewnienie warunków prawidłowego rozwoju fizycznego i opieki zdrowotnej dzieciom, młodzieży szkolnej, studenckiej i pracującej,
— kształtowanie potrzeby i nawyków oraz umiejętności organizowania czasu wolnego i korzystania z dorobku kulturalnego, a także przygotowanie młodzieży do życia rodzinnego i obowiązków związanych z wychowywaniem dzieci.

Doceniając rolę rodziny w wychowaniu młodego pokolenia zostanie podjęte działanie zmierzające do rozszerzenia zasięgu i poprawy jakości pomocy pedagogicznej rodzinie, a w szczególności poprzez:

— lepsze przygotowanie nauczycieli do pracy wychowawczej z rodzicami,
— zwiększenie problematyki wychowania w rodzinie w programach kształcenia uczniów ostatnich klas szkół średnich,
— rozszerzenie pomocy specjalistycznej udzielanej rodzinie we wczesnym rozpoznawaniu i wskazywanie sposobów likwidacji przyczyn niepowodzeń i trudności wychowawczych.

Aby szkoła spełniała rolę wiodącą i integrującą w jednolitym systemie wychowania socjalistycznego — podejmie w swojej pracy dydaktycznej powszechne nauczanie wychowujące i rozwijające w szerokim zakresie prace społecznie użyteczne, zajęcia pozalekcyjne i pozaszkolne, kulturę fizyczną, sport i turystykę.

Praca wychowawcza w zespołach uczniowskich winna w konsekwencji zapobiegać negatywnym zjawiskom wychowawczym, pomagać wychowankom w rozwiązywaniu ich skomplikowanych problemów osobistych, powinna wprowadzać ich planowo w sferę życia ogólnospołecznego.

Środowisko pozaszkolne, a więc grupy rówieśnicze, placówki kulturalno-oświatowe, zakłady pracy, organizacje związkowe, młodzieżowe, oraz społeczne kształtując osobowość i postawy młodzieży, powinny stawiać przed młodzieżą sprawę zdobywania wysokich kwalifikacji i ich optymalnego spożytkowania w pracy zawodowej i działalności społecznej.

Dotychczasowy ogromny dorobek Polski i regionu w świadomości młodego pokolenia winien być punktem wyjścia do nowych zadań w zakresie zmian, przekształcania i trwałego ulepszania tego, co dzieje się wokół.

Zadania dnia jutrzejszego, to program budowy „Drugiej Polski" — Polski o zwielokrotnionym potencjale gospodarczym i dochodzie narodowym, o znacznie wyższym poziomie życia.

Założenia planu gospodarczego na lata 1973—1975 przewidują wszechstronny rozwój regionu, skorelowany z wykorzystaniem istniejących rezerw surowcowych, produkcyjnych i ludzkich, istotny wzrost efektywności gospodarowania oraz odczuwalną poprawę warunków bytu ludności.

W koncepcji społeczno-gospodarczego rozwoju Lubelszczyzny do roku 1990 zakłada się, obok dalszej intensyfikacji rolnictwa i rozwoju dotychczasowych gałęzi przemysłu, powstanie nowej specjalizacji przemysłowej w zakresie górnictwa i energetyki.

Realizacja tych zamierzeń wymagać będzie rozbudowy bazy technicznej, przyśpieszenia rozwoju pozarolniczych działów gospodarki, zmian struktury agrarnej i urbanizacji oraz odpowiedniego rozwoju infrastruktury społecznej. Urządzenia systemu oświaty i wychowania stanowią jej podstawowy element. Wzrost gospodarczego znaczenia Lubelszczyzny w kraju zależy w dużej mierze od przygotowania wykształconej kadry — w kierunkach i specjalnościach dostosowanych do potrzeb i możliwości zatrudnienia.

Najistotniejszym czynnikiem rozwoju województwa jest przemysł, który w naszym regionie wzrastać będzie w wyższym tempie niż średnio w kraju. Rozwój nastąpi w wyniku rozbudowy, modernizacji i lepszego wykorzystania majątku produkcyjnego, szczególnie w przemyśle lekkim, elektromaszynowym, materiałów budowlanych, spożywczym i chemicznym.

W szybkim tempie rozwijać się będzie rolnictwo, które w dalszym ciągu, obok przemysłu jest podstawowym działem gospodarczym województwa. Warunki społeczno-ekonomiczne regionu przesądzają, że w okresie perspektywicznym, głównym działem w produkcji rolniczej będzie wytwórczość zwierzęca. Przewiduje się, że wartość globalnej produkcji zwierzęcej wzrośnie w roku 1990, w stosunku do osiągnięć roku 1975 o 90% podczas, gdy roślinnej — o około 68%.

Kształtowanie silnego ekonomicznie lubelskiego regionu gospodarczego sprzyjać będzie stworzeniu młodzieży autentycznych pól działania i emocjonalnemu związaniu z własnym regionem.

Z myślą o młodym pokoleniu przewiduje się:

— wybudowanie do roku 1990, w ramach budownictwa uspołecznionego, około 200 tys. mieszkań, z czego w latach 1971—1975 (bez rolnictwa) 28 tys.
Pomyślne wykonywanie zadań w latach 1971—1972 pozwoli na realizację zwiększonego zakresu budowy mieszkań do roku 1975 o ca 4,6 tys.
Wyrazem dużej troski władz terenowych o młodych pracowników gospodarki jest rozwój budownictwa dla młodzieży pod patronatem ZMS. Ta forma budownictwa realizowania jest od roku 1972, a jej zakres rozszerzył się z 40 mieszkań oddanych do użytku w pierwszym okresie działania do 298 w roku 1973. Do końca bieżącej 5-latki w tej formie budownictwa realizować się będzie ok. 1100 mieszkań,
— nowe modelowo przestrzenne rozmieszczenie placówek służby zdrowia charakteryzujące się względnym rozproszeniem zakładów podstawowej opieki zdrowotnej oraz koncentracją zakładów specjalistycznych,
— rozbudowę sieci placówek kulturalnych,
— upowszechnienie wychowania przedszkolnego,
— rozwiązanie systemu kształcenia podstawowego w gminnych szkołach zbiorczych,
— upowszechnienie kształcenia młodzieży na poziomie szkoły średniej,
— ukierunkowanie profilu szkolnictwa zawodowego do potrzeb gospodarki,
— dalszy rozwój szkolnictwa wyższego,
— dostosowanie obrotu towarowego i działalności gastronomicznej do młodzieżowego konsumenta oraz dalszy rozwój bazy turystycznej i wypoczynkowej,
— w dziedzinie komunikacji zamierzenia przewidują zwiększenie i poprawę sieci dróg, dalszy rozwój urządzeń komunikacyjnych oraz wzrost usług przewozowych i motoryzacyjnych. Do 1975 r. wybuduje się na Lubelszczyźnie około 1700 km dróg bitych, a do roku 1990 około 8 tys. km, co podniesie wskaźnik gęstości z 34 do 60—70 km/100 km². Realizacja tych zamierzeń pozwoli na rozszerzenie działalności usługowej komunikacji oraz na ogólną aktywizację ekonomiczną miast i wsi.

Szeroki program społeczno-gospodarczego rozwoju województwa wskazuje na konieczność przygotowania do pracy we wszystkich działach gospodarki różnych specjalistów, w tym również o kierunkach dotychczas nie występujących w systemie kształcenia w województwie.

Z bilansu siły roboczej wynika, że dla zapewnienia planowego rozwoju gospodarki regionu do roku 1975 potrzeb-

ny będzie dopływ kadry w liczbie 125.000 osób, w tym z wykształceniem wyższym około 17.000, średnim zawodowym — około 35 tys. oraz zasadniczym zawodowym — 73.000. Niezależnie od tego szacuje się, że zapotrzebowanie gospodarki nieuspołecznionej na absolwentów średnich szkół zawodowych będzie wynosić około 9 tys. osób, w tym w grupie zawodów rolniczych ponad 7.000 osób.

Z opracowanego zapotrzebowania na lata 1976—1980 wynika, że dla gospodarki województwa istnieje konieczność przygotowania około 11 tys. pracowników z wykształceniem wyższym.

Potrzeby na kadry z wykształceniem średnim zawodowym wynoszą około 34 tys. osób, z tego w grupie zawodów technicznych około 16 tys. osób, służby zdrowia około 5 tys., ekonomicznych 9 tys.

Zapotrzebowanie na robotników wykwalifikowanych wynosi około 40 tys., głównie w zawodach budowlanych, komunikacyjnych, odzieżowych, mineralnych, górniczych, hutniczych.

Osiągnięcie zamierzonego celu wymaga podjęcia ze strony wszystkich zainteresowanych władz, zakładów pracy i instytucji, organizacji społecznych i związkowych oraz samej młodzieży następujących zadań:

I. W dziedzinie kształcenia i wychowania dzieci i młodzieży

Nowoczesna szkoła zagwarantuje zasadę powszechności, drożności, elastyczności i szerokiego profilu kształcenia. Będzie podnosić efektywność kształcenia za pomocą nowoczesnych środków dydaktycznych, wyrównywać poziom pracy szkół i placówek oświatowo-wychowawczych oraz zapewniać równy start młodzieży różnych środowisk.

W tym zakresie nastąpi:

— rozszerzanie sieci placówek wychowania przedszkolnego z dostosowaniem ich do potrzeb społecznych miast, osiedli, ośrodków gminnych, państwowych gospodarstw rolnych, spółdzielni rolniczych i innych zakładów pracy,

— objęcie w r. 1975 wszystkimi formami wychowania przedszkolnego 95% dzieci 6-letnich w miastach i 90% na wsi,

— stopniowe wprowadzanie w życie sieci i organizacji zbiorczych szkół gminnych w liczbie 189, w r. 1973/74 — 45, a w latach następnych po 20 rocznie,

— organizowanie w gminnych szkołach zbiorczych klas uzawodowionych, przeznaczonych dla młodzieży opóźnionej w rozwoju,

— przygotowanie warunków do wprowadzenia do roku 1980 obowiązkowego kształcenia ponadpodstawowego młodzieży,

— stworzenie warunków zabezpieczających realizację koncepcji gminnej szkoły zbiorczej przez:

a) wybudowanie w latach 1973—1976 ok. 1600 km dróg bitych łączących wioski ze szkołami zbiorczymi,

b) poszerzanie sieci komunikacyjnej i zwiększanie taboru samochodowego do przewozu dzieci i młodzieży,

c) wybudowanie 79 zbiorczych szkół,

d) rozbudowanie 81 szkół zbiorczych o 1072 izby lekcyjne,

e) wybudowanie około 2.200 mieszkań dla nauczycieli,

— poszerzenie i pogłębienie prac związanych z profilowaniem liceów ogólnokształcących w kierunku matematyczno-fizycznym, humanistycznym, biologiczno-chemicznym. Do roku 1975 — zorganizowanie oddziałów matematyczno-fizycznych we wszystkich liceach zlokalizowanych w siedzibach powiatu,

— dostosowanie sieci i organizacji szkół zawodowych do potrzeb gospodarki województwa,

— opracowanie do roku 1975 perspektywicznej sieci szkolnictwa rolniczego, której podstawową jednostką będzie gminna szkoła rolnicza, uwzględniająca kierunki kształcenia w zależności od miejscowych potrzeb gospodarki rolnej,

— rozszerzanie i zacieśnianie współpracy szkolnictwa zawodowego z zakładami pracy w zakresie organizowania wspólnych klubów młodych racjonalizatorów, kooperacyjnej produkcji warsztatów szkolnych z produkcją przemysłową, udostępniania młodzieży laboratoriów zawodowych, zakładowych bibliotek technicznych, dokumentacji technicznej, odbywania w zakładach pracy praktyk produkcyjnych, obejmowania szkół patronatami przez zakłady pracy, rozwijania przez szkoły ruchu wynalazczego i racjonalizatorskiego, popularyzowanie „Turnieju Młodych Mistrzów Techniki", rozwijanie kultu „dobrej roboty" oraz dążenie do osiągania mistrzostwa w zawodzie,

— rozwijanie, modernizowanie i doskonalenie zgodnie z zapotrzebowaniem społecznym sieci placówek kształcenia ustawicznego (szkoły, kursy, studia zaoczne) w celu zapewnienia młodzieży możliwości zdobycia zawodu, podnoszenia kwalifikacji i poziomu wykształcenia,

— pogłębianie i poszerzenie pracy z młodzieżą uzdolnioną poprzez: organizację konkursów i olimpiad, powoływanie klas o rozszerzonym programie nauczania, wprowadzenie indywidualnego nauczania, organizowanie zlotów i spotkań z młodymi przodownikami nauki i pracy itp.,

— zorganizowanie do roku 1990 — 11 8-klasowych szkół i zakładów specjalnych w powiatach, które dotychczas nie posiadają tego typu placówek,

— zorganizowanie do roku 1980 w 8 powiatach nowych ośrodków selekcji dzieci umysłowo upośledzonych i zwiększenie pomocy ze strony placówek służby zdrowia w przeprowadzaniu badań specjalistycznych,

— zapewnienie absolwentom szkół specjalnych przygotowania do pracy zawodowej przez:

a) budowę wielokierunkowej zasadniczej szkoły specjalnej z internatem w Lublinie dla 250 osób,

b) otwieranie dla dzieci o lekkim upośledzeniu klas specjalnych na bazie istniejących szkół zasadniczych budowlanych w Lubartowie i Chełmie oraz mechanicznej w Zamościu,

c) organizację nauki zawodu dla dzieci głębiej upośledzonych w oparciu o zakłady spółdzielczości inwalidzkiej,

— prowadzenie w szerokim zakresie akcji mającej na celu kształtowanie zrozumienia i pomocy dzieciom defektywnym.

II. W dziedzinie kształcenia młodzieży na poziomie wyższym

Aby sprostać potrzebom gospodarczym naszego terenu należy przygotować odpowiednią kadrę fachowców dla poszczególnych działów gospodarki.

Zaspokojenie potrzeb na kadrę z wyższym wykształceniem osiągane będzie poprzez:

— zorganizowanie, począwszy od roku akademickiego 1973/74, Oddziału Stomatologicznego na Akademii Medycznej oraz dążenie do powołania przy Wydziale Pielęgniarstwa Studium Podyplomowego dla obcokrajowców,

— wprowadzenie od roku 1973/74 w Wyższej Szkole Inżynierskiej kształcenia na poziomie magisterskim na wszystkich wydziałach studiów dziennych,

— preferowanie rozwoju deficytowych, z punktu widzenia potrzeb województwa (energetyka, elektromechanika, mechanika, budownictwo) kierunków kształcenia w Wyższej Szkole Inżynierskiej.

W związku z tym zakłada się powołanie na studiach dziennych nowych specjalności:

a) w roku akademickim 1973/74 energoelektroniki na Wydziale Elektrycznym,

b) w roku akademickim 1974/75 inżynierii gospodarki komunalnej na Wydziale Budownictwa Lądowego,

c) w roku akademickim 1975/76 budowy i eksploatacji maszyn dla przemysłu spożywczego, względnie eksploatacji urządzeń górniczych na Wydziale Mechanicznym.

Poza tym przewiduje się rozszerzenie specjalności z zakresu eksploatacji pojazdów samochodowych na studiach zaocznych bądź wieczorowych (Wydział Mechaniczny),

— podjęcie starań o utworzenie na Akademii Rolniczej w Lublinie Wydziału przemysłu rolno-spożywczego, a na Wydziale Ekonomicznym UMCS — specjalności: ekonomika i organizacja budownictwa,

— dalszy organizacyjny i bazowy rozwój bialskiej filii Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, która przygotowywać będzie kadry dla potrzeb szkolnictwa, klubów sportowych i powszechnej rekreacji,

— prowadzenie w szkołach średnich w szerszym zakresie preorientacji zawodowej, gwarantującej trafniejszy wybór kierunku studiów na uczelniach wyższych oraz ściślejsze powiązanie zakładów pracy (poprzez umowy stypendialne, stypendia robotnicze itp.) z przyszłymi pracownikami, zatrudnionymi w gospodarce województwa,

— udzielanie lubelskim wyższym uczelniom pomocy organizacyjnej i materialnej w rozbudowie bazy dydaktycznej, zatrudnieniu wysoko kwalifikowanej kadry naukowej oraz zabezpieczenie jej warunków mieszkaniowych,

— dążenie do tworzenia w porozumieniu z przedsiębiorstwami Lubelszczyzny i województw ościennych zespołów naukowo-badawczych i uczelniano-przemysłowych.

III. W dziedzinie kształtowania zaangażowanych postaw w budownictwie socjalistycznej ojczyzny przewiduje się:

— wyrabianie szacunku dla pracy, rozwijanie zasad gospodarności, ładu, porządku i dyscypliny oraz poczucia odpowiedzialności,
— powierzanie młodzieży odpowiedzialnych zadań produkcyjnych i organizacyjnych znajdujących wyraz:
a) w popularyzacji sylwetek młodych bohaterów pracy, przodujących robotników, rolników, studentów, uczniów, młodych mistrzów techniki i urodzaju,
b) upowszechnianie ruchu współzawodnictwa obejmującego swym oddziaływaniem każdego młodego pracownika, a przede wszystkim członków organizacji młodzieżowych — w tworzeniu grup, brygad, zespołów i wydziałów młodzieżowych, rywalizujących o tytuł najlepszego kolektywu pracy socjalistycznej,
c) w zainteresowaniu wszystkich środowisk młodzieżowych problematyką wynalazczości i racjonalizatorstwa,
d) w popularyzacji postępowej myśli technicznej,
— szersze włączenie młodzieży do procesu przeobrażania rolnictwa na Lubelszczyźnie pod hasłem „Zmieniamy oblicze wsi lubelskiej",
— kontynuowanie i inicjowanie nowych czynów oraz prac społecznie użytecznych na rzecz szkoły, zakładu, środowiska, a w szczególności przy budowie dróg bitych, regulacji rzek, zadrzewiania, zagospodarowania nieużytków, budowie mieszkań,
— wspieranie podjętych patronatów przez organizacje młodzieżowe nad:
a) budową dróg szybkiego ruchu nowo projektowanej dzielnicy Czechów,
b) renowacją Zamościa,
c) linią kolejową Biłgoraj — Nisko,
d) budownictwem mieszkaniowym (2500 mieszkań),
e) budownictwem inwentarskim na wsi,
— popularyzowanie i konkretyzowanie form działalności młodzieży w walce z marnotrawstwem i złą organizacją pracy,
— tworzenie jednolitego frontu pracy ideowo-wychowawczej wśród całej lubelskiej młodzieży kształcącej się i pracującej,
— pogłębienie treści ideowo-politycznych i patriotycznych w działalności dydaktycznej placówek oświatowo-wychowawczych, uczelni oraz działalności kulturalno-oświatowej zakładów pracy,
— rozszerzenie kontaktów przygranicznych z obwodami brzeskim i wołyńskim, popularyzowanie bohaterów walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, działaczy ruchu robotniczego, aktywistów organizacji i związków,
— kultywowanie postępowych tradycji przez organizację wielkich rocznic narodowych, a w szczególności 30 Rocznicy PRL,
— pogłębianie treści wspólnoty ideowej i braterstwa broni polskich i radzieckich żołnierzy, zapoznawanie dzieci i młodzieży z historią walk, męczeństwem ofiar obozów zagłady, miejscami straceń i mogiłami bohaterów minionej wojny, zorganizowanie w każdej szkole gminnej izb lub kącików pamięci, spotkań z weteranami, zwiedzanie muzeów, zbieranie informacji wśród ludności,
— pełnienie opieki przez młodzież szkolną i pracującą nad mogiłami i miejscami upamiętnionymi krwią i męczeństwem,
— przygotowanie i włączenie młodzieży do podnoszenia obronności ojczyzny przez rozwijanie masowych sportów obronnych i powszechnej samoobrony,
— doskonalenie form samorządności w placówkach oświatowo-wychowawczych, uczelniach, w organizacjach młodzieżowych i w zakładach pracy,
— szersze włączanie młodzieży pracującej do współzarządzania zakładami pracy, do organizowania życia społecznego załóg i podnoszenia współodpowiedzialności za realizację zadań gospodarczych i organizacyjnych oraz za prawidłowe rozwiązywanie spraw socjalnych i bytowych,
— aktywizowanie młodzieży pracującej w organach samorządowych przez większe niż dotychczas powoływanie i wybieranie przodujących działaczy ruchu młodzieżowego na członków rad robotniczych, zakładowych, na ławników sądowych itp.,
— rozwijanie różnych form pracy społecznie użytecznej na rzecz szkół, zakładów pracy, środowisk, organizowanie czynów społecznych,
— zwiększanie udziału młodzieży w Ochotniczych Hufcach Pracy o ca 20% w każdym roku do stanu poprzedniego.

IV. W dziedzinie poprawy warunków socjalno-bytowych młodzieży

Planowany poziom rozwoju społeczno-gospodarczego województwa stwarza realne możliwości coraz lepszego i pełniejszego zaspokajania materialnych i socjalnych potrzeb młodego pokolenia.

Obowiązująca w tej dziedzinie nadrzędna zasada wskazuje na to, by:
— poprawa warunków pracy i rozwój socjalny stanowiły składową część rocznych i perspektywicznych planów społeczno-gospodarczych,
— racjonalnie gospodarować środkami przeznaczonymi na cele socjalne,
— służby socjalne w zakładach pracy uczulone były na sprawy młodzieży, szczególnie w pierwszych okresach adaptacji zawodowej.

Poprawa warunków socjalnych młodzieży następować będzie przez:
— dalszy rozwój żłobków państwowych i przyzakładowych, które zaspokajać będą potrzeby młodych małżeństw,
— wybudowanie do roku 1975 — 20 przedszkoli na 2.400 miejsc,
— rozszerzenie opieki nad dziećmi i młodzieżą poprzez zorganizowanie do roku 1975 dalszych 20 szkół i zakładów specjalnych; w planie perspektywicznym do 1990 r. każdy powiat zorganizuje własny dom dziecka z liczbą 60—80 miejsc,
— rozwój pomocy stypendialnej, która obejmować będzie: młodzież wiejską, młodzież uczęszczającą do szkół ponadpodstawowych (na pokrycie kosztów utrzymania w internatach); zakłada się, że w roku 1975 wskaźnik procentowy objęcia młodzieży potrzebującej pomocy stypendialnej wynosić będzie ca 25% w szkolnictwie zawodowym resortu oświaty i wychowania i ca 15% w liceach ogólnokształcących,
— rozbudowę bazy socjalnej w gminnych szkołach zbiorczych, umożliwiającej prowadzenie dożywiania, jako stałej formy pomocy uczącej się młodzieży,
— oddanie do roku 1975 — 15 internatów na około 3.800 miejsc w ramach nowych inwestycji oraz uzyskanie ok. 300 miejsc w drodze remontów i adaptacji istniejących budynków; w realizacji zadań długofalowych podejmuje się obok dalszego powiększania liczby miejsc w internatach szkolnictwa zawodowego, rozwiązanie problemu bazy internatowej dla niektórych ośrodków gminnych; opieką wychowawczą internatów objęta zostanie młodzież zamieszkująca na stancjach prywatnych; podejmie się próby aktywizacji większych ośrodków miejskich skupiających szkolnictwo średnie na rzecz rozwijania stancji uczniowskich,
— dalszy systematyczny rozwój różnych form wypoczynku letniego, który niwelować będzie występujące jeszcze zróżnicowanie w tej dziedzinie pomiędzy młodzieżą miejską i wiejską,
— zakłada się powoływanie nowych oraz doskonalenie działalności istniejących świetlic dworcowych PKP i PKS z myślą o jak najlepszym zabezpieczeniu przejściowej opieki nad młodzieżą dojeżdżającą do szkół i do pracy,
— budowę bazy internatowo-hotelowej dla podejmujących studia zaoczne na wyższych uczelniach,
— rozwój bazy hotelarskiej przy większych zakładach pracy, celem zapewnienia młodym pracownikom nie posiadającym własnych mieszkań, tymczasowego zamieszkania,
— wyposażenie w urządzenia kulturalne istniejących hoteli i obiektów zbiorowego zamieszkania,
— dalsze rozwijanie współudziału młodzieży w budownictwie mieszkaniowym poprzez tzw. akcje patronackie,
— systematyczne zagospodarowywanie nowo zbudowanych i istniejących osiedli w urządzenia zabawowo-rekreacyjne (świetlice, kluby, boiska, place do gier i zabaw, urządzenia do sportów wodnych i zimowych).

V. W zakresie zatrudnienia młodzieży

1. Przyśpieszone tempo rozwoju społeczno-gospodarczego województwa oraz związane z tym trudności na rynku pracy wymagają prowadzenia racjonalnej gospodarki zasobami ludzkimi. Potrzeba taka wypływa stąd, że już w przyszłej 5-latce zmniejszy się przyrost ludności w wieku zdolności produkcyjnej.

W związku z tym w polityce zatrudniania młodzieży realizowane będą następujące zadania:
— wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych w szerszym niż dotychczas zakresie prowadzić będą orientację i poradnictwo zawodowe dla młodzieży celem udzielenia jej pomocy w wyborze dalszej nauki, zawodu

lub miejsca pracy. Na tym odcinku powinno być ścisłe współdziałanie tych wydziałów z zakładami pracy, ze szkołami oraz z poradniami wychowawczo-zawodowymi, by zapewnić pełną i aktualną informację o zawodach szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, o wolnych miejscach pracy, o warunkach pracy i płac oraz o możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych w czasie wykonywania pracy,

— uspołecznione zakłady pracy o szczególnie ważnym znaczeniu dla gospodarki województwa sporządzą długofalowe programy zatrudniania absolwentów szkół zasadniczych, średnich i wyższych, celem poprawy struktury kwalifikacyjnej załóg.

W celu ułatwienia młodzieży podejmowania trafnych decyzji odnośnie wyboru miejsca pracy, wspomniane wyżej zakłady pracy powinny utrzymywać stałe patronackie kontakty z młodzieżą szkół zawodowych przez cały okres trwania nauki w tych szkołach,

— na na terenie województwa lubelskiego ponad 11.000 absolwentów zasadniczych szkół zawodowych z lat ubiegłych zatrudniono na stanowiskach pracowników umysłowych, podczas gdy niedobór kwalifikowanych robotników wynosi około 6.500 osób.

W związku z tym uspołecznione zakłady pracy powinny w terminie do dnia 31.X.1973 r. dokonać szczegółowej analizy i oceny wykorzystania kwalifikacji zawodowych swoich pracowników i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości na tym odcinku podjąć decyzje zapewniające zatrudnienie na stanowiskach odpowiadających ich kwalifikacjom,

— wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych zwrócą szczególną uwagę na to, aby absolwenci szkół zasadniczych, średnich i wyższych zatrudniani byli zgodnie z wyuczonym zawodem,

— kształtować się będzie politykę zmierzającą do zwiększenia udziału zakładów pracy w całym procesie przygotowania kadr dla ich potrzeb, m. in. poprzez system stypendiów, mieszkań i innych bodźców materialnego zainteresowania. Każdy zakład pracy winien dążyć do tego, aby stworzyć właściwe warunki adaptacji zawodowej młodych pracowników, kształtować ich rzetelny stosunek do pracy i problemów zakładu oraz głęboki humanitaryzm w stosunkach międzyludzkich,

— praktyka wykazała, że przyczyną dużej płynności młodych pracowników jest niewywiązywanie się zakładów pracy z przyjętych na siebie zobowiązań w zakresie zabezpieczenia odpowiednich warunków socjalno-bytowych. Stąd też jednostki nadrzędne nad uspołecznionymi zakładami pracy powinny, co najmniej raz na pół roku, dokonywać analizy i oceny realizacji przez podległe jednostki zadań związanych z adaptacją zawodową młodych pracowników i eliminować przyczyny powodujące fluktuację tych pracowników.

Należy zwrócić większą niż dotychczas uwagę na potrzebę awansowania młodych pracowników, którzy wyróżniają się rzetelną pracą, zdolnościami oraz wysokimi kwalifikacjami zawodowymi.

Problemy te powinny być również przedmiotem stałej troski prezydiów rad narodowych oraz ich organów,

— na terenie województwa około 2.500 osób w wieku od 16—24 lat nie uczy się i nie pracuje. Zachodzi w związku z tym nie cierpiąca zwłoki konieczność stworzenia tej młodzieży warunków do kontynuowania nauki i zdobycia zawodu w ramach OHP.

Rozwiązywaniem tego problemu powinny niezwłocznie zająć się prezydia rad narodowych, organizacje młodzieżowe, związki zawodowe oraz uspołecznione zakłady pracy,

— należy stwarzać młodym kobietom zajmującym się wychowywaniem dzieci możliwości zatrudniania w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Pozwoli to na racjonalne wykorzystywanie zasobów ludzkich, a nadto umożliwi kobietom uzupełnianie ich budżetów rodzinnych.

2. Ważnym zagadnieniem jest rozszerzenie różnych form pomocy na zagospodarowanie dla młodych rolników i pracowników rolnictwa.

W tym celu prezydia rad narodowych i urzędy gminne podejmą następujące zadania:

— objęcie bezpośrednią opieką służby rolnej rad narodowych i służb specjalistycznych innych organizacji pracujących na rzecz wsi i rolnictwa, wszystkich młodych rolników. W ramach opieki zabezpieczyć fachowy nadzór nad gospodarstwem, zachęcać do podnoszenia kwalifikacji zawodowych wszystkimi dostępnymi formami, zabezpieczyć dla tych gospodarstw wszystkie możliwe i dostępne środki do produkcji. Dotychczasowy program w tym zakresie zaktualizuje Wydział Rolnictwa Prezydium WRN w porozumieniu z Zarządem Wojewódzkim Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej, wszystkimi pionami spółdzielczości wiejskiej i kółkami rolniczymi,

— wydziały rolnictwa rad narodowych podejmą szeroką pracę z młodymi rolnikami w zakresie rozwoju prostych form kooperacji, prowadzenia upraw zblokowanych, organizowania zespołowej produkcji roślinnej i zwierzęcej przy zaangażowaniu Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej, wykorzystując istniejące w tym względzie możliwości,

— państwowe gospodarstwa rolne i spółdzielnie produkcyjne winny tworzyć korzystniejsze warunki socjalno-bytowe, które miałyby wpływ na podejmowanie pracy przez młodych ludzi bezpośrednio w produkcji.

VI. W zakresie kultury i sztuki

Mając na uwadze zaspokajanie rosnących potrzeb kulturalnych ludzi pracy, a zwłaszcza młodego pokolenia, należy doprowadzić do takiej sytuacji, aby zagadnienia te stanowiły składową część programu działania zakładów pracy, organizacji społecznych, młodzieżowych.

Działalność kulturalno-oświatowa, jej treść i formy winny być ściśle związane ze społecznymi i gospodarczymi problemami zakładu pracy i środowiska.

W szczególności należy:

— bardziej intensywnie rozwijać sieć placówek kulturalno-oświatowych powszechnie dostępnych dla młodzieży. Placówki kulturalno-oświatowe podejmą wszechstronną działalność wychowawczą wpływającą na upowszechnianie humanistycznych wzorców osobowości, kształtowanie różnorodnych i szerokich zainteresowań, wrażliwości estetycznej oraz organizującą młodzieży czas wolny.

Szczególnie intensywny będzie rozwój sieci domów kultury, klubów i świetlic spółdzielczości mieszkaniowej, lokalizowanych bezpośrednio w miejscu zamieszkania oraz rozwój sieci gminnych ośrodków kultury na wsi. Wytyczną działania w zakresie dalszego rozwoju placówek będzie opracowany „Program rozwoju kultury województwa lubelskiego do roku 1990”.

Dalszy wzrost udziału młodzieży w korzystaniu z dóbr kultury następować będzie poprzez:

a) upowszechnianie sztuki teatralnej, zwracając szczególną uwagę na właściwy dobór repertuaru, który będzie konsultowany z pedagogami i młodzieżą, na bieżącą informację o poszczególnych pozycjach repertuarowych, na współpracę z placówkami kulturalno-oświatowymi, organizacjami młodzieżowymi i szkołami. Rozszerzy się zakres oddziaływania teatru dramatycznego i lalkowego na teren poprzez organizację spektakli w tych miastach i środowiskach, gdzie są odpowiednie warunki sceniczne, a ponadto przewiduje się specjalne spektakle organizowane bezpośrednio w szkołach,

b) upowszechnianie muzyki wśród młodzieży poprzez dalsze rozszerzanie oddziaływania audycji umuzykalniających, organizowanych przez Filharmonię w szkołach i środowiskach młodzieżowych, poprzez organizację koncertów organizowanych przez placówki kulturalno-oświatowe i Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego,

c) upowszechnianie filmu poprzez prowadzenie długofalowej akcji „z filmem na ty”, współpracę ze szkołami w upowszechnianiu filmów dydaktyczno-wychowawczych, organizację specjalnych seansów dla zakładów pracy na filmy o szczególnych wartościach ideowo-wychowawczych. Szczególną uwagę zwróci się na reklamę filmów o wartościach patriotycznych,

d) upowszechnianie plastyki poprzez dalsze rozszerzanie sieci wystawienniczej w placówkach kulturalno-oświatowych, organizację filii Biura Wystaw Artystycznych w powiatach, rozwijanie zainteresowań sztuką w ramach Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, tworzenie społecznych ognisk plastycznych, jak również rozwijanie zainteresowania wśród młodzieży sztuką ludową mającą w naszym województwie bogatą tradycję.

Szczególna rola w wychowaniu patriotycznym przypada muzeom. Muzea podejmą wysiłki zmierzające do większego zainteresowania młodzieży zbiorami, wystawami, organizacją specjalnych wystaw o szczególnych wartościach ideowo-patriotycznych w poszczególnych zakładach pracy i szkołach jak również organizowanie odczytów i spotkań.

Ponadto przewiduje się dalszy rozwój muzeów, a zwłaszcza dotyczących ruchów rewolucyjnych i walk partyzanckich na Lubelszczyźnie,

— nastąpi rozszerzenie udziału młodzieży w nowatorskim ruchu artystycznym poprzez szeroką propagandę organizowanych konkursów, przeglądów, festiwali oraz sku-

pienie coraz większego grona młodych w zespołach i sekcjach działających w placówkach kulturalno-oświatowych,

— dalsze upowszechnianie czytelnictwa wśród młodzieży będzie następowało poprzez wzrost sieci bibliotek publicznych i wzrost księgozbiorów, co będzie wymagało zwiększonych środków ze strony rad narodowych. Biblioteki zwrócą szczególną uwagę na profilowanie odpowiedniego księgozbioru dla młodzieży na powiększanie tytułów literatury popularno-naukowej i pięknej jak również rozwijanie form oświatowych prowadzonych przez biblioteki,

— należy rozszerzyć program rozwoju szkolnictwa artystycznego poprzez powołanie zaocznych studiów Wyższej Szkoły Muzycznej, dalszą organizację szkół muzycznych, na bazie istniejących społecznych ognisk muzycznych jak również dalszy rozwój społecznych ognisk muzycznych w środowiskach robotniczych i wiejskich. Koniecznym staje się rozpoczęcie budowy Liceum Plastycznego w Lublinie jako kontynuacja zespołu szkół artystycznych,

— Kuratorium i Wydział Kultury Prezydium WRN w porozumieniu z organizacjami społecznymi, młodzieżowymi i związkami zawodowymi opracują plan kształcenia i doskonalenia społecznego aktywu kulturalnego w celu przygotowania ich do prowadzenia działalności kulturalno-oświatowej w środowiskach,

— Wydział Kultury i Kuratorium poczynią odpowiednie starania celem nadania właściwej rangi przedmiotom wychowania artystycznego w szkołach, przez ścisłą realizację programu nauczania, rozszerzanie współpracy z instytucjami artystycznymi oraz zapewnienie tym przedmiotom nauczycieli z odpowiednim przygotowaniem.

Powyższe zadania realizowane będą przez Wydział Kultury i Kuratorium Okręgu Szkolnego we współdziałaniu z WRZZ.

VII. W zakresie wychowania fizycznego, sportu i turystyki

Wychowanie fizyczne, sport i turystyka wywiera istotny wpływ na prawidłowy rozwój psychofizyczny młodzieży, wzmacnia zdrowie i sprawność fizyczną, kształtuje pozytywne cechy charakteru, ma wpływ na poznanie i umiłowanie własnego kraju.

Dla osiągnięcia pożądanych efektów w tej dziedzinie podejmie się następujące działania:

1. Wychowanie fizyczne w szkołach i uczelniach

— dalsze upowszechnienie dobrowolnych form wychowania fizycznego w szkołach, tak aby w 1975 roku osiągnąć 72 tysiące młodzieży zrzeszonej w Szkolnych Kołach Sportowych,

— zwiększenie udziału w klubach sportowych ilości młodzieży ćwiczącej, a zwłaszcza młodzieży do lat 19,

— wprowadzenie zasady, by szkolne i uczelniane obiekty sportowo-rekreacyjne, po zaspokojeniu potrzeb własnych były w szerokim zakresie udostępniane środowiskom poza-szkolnym, w szczególności na terenie gmin i osiedli.

2. Dalszy rozwój urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych, obiektów sportowych i turystycznych

— w ramach kompleksowej budowy osiedli mieszkaniowych inwestorzy budownictwa mieszkaniowego wprowadzać będą do realizacji urządzenia rekreacyjno-wypoczynkowe,

— podjąć niezbędne działanie, by istniejące już w osiedlach mieszkaniowych urządzenia sportowo-rekreacyjne były należycie eksploatowane i konserwowane,

— spowodować zatrudnienie w zakładach pracy specjalistów d/s rekreacji,

— zorganizować najpóźniej do końca 1980 roku w gminach, posiadających ośrodki wypoczynkowe — wypożyczalnie sprzętu sportowego i turystycznego,

— spowodować utworzenie do końca 1980 roku w gminach wzorcowych gminnych ośrodków kulturalno-sportowych,

— podjąć budowę stałych całorocznych schronisk młodzieżowych we Włostowicach k/Puław, Lublinie, Zamościu. Termin realizacji do 1977 r.,

— zwrócić się do młodzieży, by czynnie włączyła się do zagospodarowania i przygotowania szlaków turystycznych, pól namiotowych i obozowisk na terenie woj. lubelskiego.

Prezydium WRN rozważy możliwości budowy Młodzieżowego Ośrodka Sportu i Wypoczynku oraz stworzenie warunków do utworzenia jednej szkoły podstawowej i jednej średniej o profilu sportowym.

3. Sport wypoczynkowy

— powołanie w terminie do końca 1973 r. przy WKKFiT odrębnej organizacji d/s sportu wypoczynkowego,

— pełną realizację programu szkolenia sportowego młodzieży określonego w porozumieniu z KOS — WKKFiT z maja 1970 r.,

— opracowanie w terminie do końca 1973 roku systemu imprez sportowych uwzględniającego udział młodzieży w imprezach środowiskowych.

4. Turystyka

Stwarzać warunki dla stałego podnoszenia form i poziomu pracy organizacyjnej i ideowo-wychowawczej w placówkach wczasowych i na imprezach turystyczno-wypoczynkowych.

Rozwijać i wzbogacać dotychczasowe formy popularyzowania turystyki i krajoznawstwa, a w szczególności wycieczek sobotnio-niedzielnych wśród młodzieży szkolnej, akademickiej i pracującej. Rozszerzać udział młodzieży w masowych imprezach turystyczno-sportowych.

Powyższe zadania realizowane będą przez WKKFiT i KOS we współdziałaniu z WRZZ i FSZMP.

VIII. W zakresie ochrony zdrowia dzieci i młodzieży przewiduje się:

— rozbudowę gminnych ośrodków zdrowia w latach 1973—1975 w 16 gminach oraz w latach 1975—80 w 43 gminach,

— rozwijanie działalności przychodni rejonowych w małych i średnich miastach nie będących siedzibą powiatów w zakresie zdrowia dzieci i młodzieży,

— rozwijanie działalności w zakresie ochrony zdrowia młodzieży pracującej w miastach powiatowych i ośrodkach przemysłowych,

— rozwijanie sieci poradni specjalistycznych, bazy diagnostycznej dla dzieci, młodzieży szkolnej i pracującej w ramach Wojewódzkiej Przychodni Higieny Szkolnej i Wojewódzkiej Przychodni Przemysłowej,

— objęcie wszystkich dzieci w przedszkolach oraz dzieci i młodzieży szkolnej obowiązkowymi (przynajmniej jeden raz w roku) badaniami profilaktycznymi,

— prowadzenie obowiązkowych badań lekarsko-specjalistycznych dzieci i młodzieży objętej grupami dyspanseryjnymi,

— prowadzenie badań młodzieży podejrzanej o odchylenia w rozwoju psychicznym oraz objęcie opieką młodzieży szkół specjalnych,

— wprowadzenie w szerszym zakresie zespołów gimnastyki korekcyjnej dla dzieci i młodzieży z wadami postawy,

— objęcie stałą opieką lekarską młodzieży szkół wyższych na terenie Lublina, Zamościa, Puław i Białej Podlaskiej,

— organizowanie kolonii zdrowotnych i innych form wypoczynku dla dzieci i młodzieży z określonymi wadami (choroba reumatyczna oraz dzieci kalekie),

— dalszy rozwój zakładowych i środowiskowych placówek przemysłowej służby zdrowia oraz wzmocnienie ich działalności profilaktycznej,

— korygowanie istniejących dysproporcji w opiece profilaktyczno-leczniczej między podregionami województwa, branżami i zakładami pracy,

— powołanie w większych ośrodkach poradni przedmałżeńskich, a także szkół życia na wsi,

— objęcie młodzieży szkolnej i studenckiej poradnictwem sportowo-lekarskim,

— usprawnienie działalności w zakresie leczenia sanatoryjnego dzieci i młodzieży.

Zadania powyższe będą realizowane przez organy służby zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych oraz podległe im placówki.

IX. W zakresie zaopatrzenia, przemysłu i usług

— w terminie do końca września br. zostanie opracowany wojewódzki program organizacji sprzedaży dla młodzieży wyrobów przemysłu lekkiego, odzieżowego, obuwniczego, sportowego i turystycznego. Program ten uwzględniać będzie prowadzenie okresowej analizy potrzeb rynku oraz organizowanie giełd, pokazów, targów, itp.,

— na okres od 1973—1975 i dalsze lata przemysł gastronomiczny w porozumieniu z organizacjami młodzieżowymi, będzie ustalał programy w zakresie zabezpieczenia racjonalnego żywienia młodzieży. Szczególnie chodzi tu o obozy młodzieżowe,

— w okresie tym rozszerzona zostanie również sieć specjalistycznych sklepów dla młodzieży we wszystkich mia-

stach powiatowych oraz większych ośrodkach wiejskich. W domach towarowych wydzielone zostaną stoiska ze sprzedażą artykułów młodzieżowych,

— w większych ośrodkach miejskich Lubelszczyzny przemysł gastronomiczny udostępni młodzieży określone zakłady gastronomiczne, w których poza żywieniem, będzie prowadzona działalność kulturalno-rozrywkowa. Rodzaj i ilość zakładów, formy działania zostaną ustalone w porozumieniu z FSZMP. Określone zakłady zostaną wyposażone w odpowiednie urządzenia niezbędne do prowadzenia działalności rozrywkowej,

— w ramach programu rekonstrukcji usług, w latach 1973—1975 zakłada się szeroki rozwój działalności usługowej we wszystkich ośrodkach województwa, zarówno miejskich jak i gminnych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na usługi domowe (instalatorskie, elektryczne, gospodarstwa domowego itp.),

— przedsiębiorstwa handlowe, gastronomiczne, piekarskie, przemysłu terenowego i usługowe, zatrudniające młodocianych w celu nauki zawodu, zabezpieczą prawidłową organizację i metodyczne prowadzenie nauki w wyodrębnionych nowocześnie zakładach szkoleniowych.

X. W dziedzinie wychowania i ochrony młodzieży przed demoralizacją przewiduje się:

— zwiększenie udziału szkół i nauczycieli w podnoszeniu kultury pedagogicznej społeczeństwa,

— racjonalne wykorzystanie kadry specjalistycznej poradni wychowawczo-zawodowych w udzielaniu pomocy nauczycielom i wychowawcom w pracy z rodzinami niewydolnymi wychowawczo i młodzieżą trudną,

— sukcesywne powoływanie — począwszy od 1.IX.1973 r. — w większych szkołach miejskich i gminnych nauczycieli pedagogów i psychologów do pracy z dziećmi i młodzieżą środowisk zagrożonych demoralizacją,

— spowodowanie dokonania rejestru dzieci zaniedbanych wychowawczo i niedostosowanych społecznie ze szkół podstawowych, celem otoczenia ich szczególną opieką skutecznie zapobiegającą demoralizacji,

— podjęcie przez wszystkie prezydia rad narodowych uchwał o obowiązku rejestracji kształcenia młodzieży nie uczącej się i nie pracującej w wieku 15—18 lat, w celu uzupełnienia wykształcenia podstawowego i przyuczenia do zawodu (wiodącą rolę w tym zakresie przekazać Ochotniczym Hufcom Pracy),

— dokonywanie szczegółowego rozpoznania środowisk zdemoralizowanych przez gminne i powiatowe komisje kwalifikacyjne oraz stosowanie odpowiednich form zapobiegawczych,

— powoływanie rodzin zastępczych dla dzieci osieroconych i porzuconych,

— podejmowanie przez placówki wychowania pozaszkolnego i powiatowe domy kultury działalności zmierzającej do organizowania dla młodzieży zagrożonej demoralizacją kulturalnego spędzania wolnego czasu,

— zwiększenie udziału organizacji dziecięcych i młodzieżowych w całokształcie oddziaływania wychowawczego szkoły, rodziny i środowiska w pracy z młodzieżą zagrożoną,

— rozszerzenie udziału młodzieży zagrożonej demoralizacją w pracach kół i zespołów zainteresowań, świetlic szkolnych, na obozach młodzieżowych, koloniach letnich, akcji zimowej itp. oraz w pracach społecznie użytecznych na rzecz szkoły i środowiska,

— udostępnienie przez zakłady pracy świetlic i urządzeń do zajęć kulturalno-oświatowych dla dzieci pracowników mających trudności wychowawcze,

— zorganizowanie do 1976 roku zakładu wychowawczego dla dziewcząt zagrożonych moralnie,

— powołanie jeszcze w bieżącym roku przy Wojewódzkim Komitecie Frontu Jedności Narodu komisji koordynacyjnej, której zadaniem będzie stwarzanie młodzieży zagrożonej demoralizacją sprzyjających warunków do życia, nauki zawodu i stabilizacji życiowej,

— uruchomienie we wszystkich zarządach terenowych Ligi Kobiet społecznych poradni prawnych zajmujących się m. in. poradnictwem dla matek mających trudności z wychowaniem dzieci i młodzieży,

— uruchomienie tytułem próby poradni społeczno-lekarskiej przy ZW LK, w której porad udzielać będą lekarze, psycholog, seksuolog oraz w miarę potrzeby inni specjaliści — w przypadku uzyskania pozytywnych efektów i zapotrzebowania społecznego na tego typu poradnie — uruchomienie dalszych na terenie województwa,

— zorganizowanie uniwersytetów dla nowożeńców przy USC w Lublinie, Zamościu, Puławach, Chełmie i Białej Podl. oraz w Świdniku, a w dalszej perspektywie we wszystkich miastach powiatowych.

— otwarcie w środowiskach wiejskich w siedzibie jednej gminy w każdym powiecie „Szkół Dziewcząt" (wg programu opracowanego przez CRS „Samopomoc Chłopska"),

— organizowanie w szkołach w ramach działalności komitetów rodzicielskich „kół matek", kół TKKŚ i za ich pośrednictwem prowadzenie systematycznej akcji upowszechniania wiedzy pedagogicznej, zdrowotnej i obywatelskiej,

— doskonalenie form współpracy szkół i placówek oświatowo-wychowawczych z opiekuńczymi zakładami pracy w ramach działalności Wojewódzkiej Rady Szefostw,

— rozszerzenie sieci kół TPD, organizowanie nowych w gminach, szkołach i zakładach pracy.

Kierunki działania w dziedzinie wychowania młodzieży, zawarte w programie wymagają zespolenia wysiłków całego społeczeństwa. Tylko zespolenie doświadczenia starszego pokolenia z zapałem i energią młodych będzie miało decydujący wpływ na pomyślną realizację zadań programowych i dalszy rozwój społeczno-gospodarczy Ziemi Lubelskiej. Realizacja programu stwarza również pełne możliwości urzeczywistnienia osobistych dążeń i aspiracji młodego pokolenia.

Poz. 97

UCHWAŁA NR 173/1327/73
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 10 lipca 1973 r.

w sprawie ustalenia godzin załatwiania spraw obywateli.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 3 i art. 90 w związku z art. 89 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1972 r. Nr 49, poz. 314) oraz § 4 ust. 1 i 2 uchwały Nr 78 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1973 r. w sprawie zwolnień od pracy w uspołecznionych zakładach pracy (MP Nr 17, poz. 103), po uzgodnieniu z Wojewódzką Radą Związków Zawodowych i Zarządem Okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1

1. We wszystkich wydziałach (jednostkach równorzędnych) Prezydium WRN z dniem 1 sierpnia 1973 r. wprowadza się w każdy poniedziałek godziny pracy od 10.00 do 18.00 z półgodzinną przerwą obiadową (14.30—15.00). Jeżeli poniedziałek jest dniem wolnym od pracy, ustalone wyżej godziny pracy obowiązują we wtorek.

2. W regulaminie pracy uchwalonym przez Prezydium WRN w dniu 31 marca 1970 r. § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „§ 4. 2. W poniedziałki, a jeżeli poniedziałek jest dniem wolnym od pracy to w kolejnym następnym dniu praca rozpoczyna się o godzinie 10.00 i kończy się o godzinie 18.00 z półgodzinną przerwą obiadową (14.30—15.00). W pozostałych dniach tygodnia praca rozpoczyna się o godzinie 7.30 i kończy się o godzinie 15.00, a w soboty o godzinie 12.00".

§ 2

1. Prezydia powiatowych i miejskich rad narodowych oraz naczelnicy gmin (miast i gmin) wprowadzą zmiany w dotychczasowych godzinach pracy w sposób określony w § 1.

2. Rozkład godzin pracy powinien być podany do wiadomości obywateli w sposób zwyczajowo przyjęty w poszczególnych miejscowościach, a w szczególności w prasie miejscowej, na tablicach ogłoszeń i zebraniach wiejskich.

§ 3

Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw wojewódzkich podporządkowanych Prezydium WRN wprowadzą zmiany w dotychczasowych godzinach pracy aparatu administracyjnego w sposób określony w § 1.

§ 4

Przy dostosowywaniu organizacji pracy w organach rad narodowych do sprawniejszego załatwiania spraw obywateli należy kierować się następującymi zasadami:

— obywatele nie powinni być wzywani do osobistego sta-

wiennictwa w sprawach, które mogą być załatwione w drodze korespondencyjnej lub w inny sposób przewidziany art. 46—48 Kodeksu Postępowania Administracyjnego,

— sprawy proste, dotyczące informacji i wyjaśnień powinny być załatwiane w miarę możliwości w drodze telefonicznej,

— unikać należy wzywania rolników do osobistego stawienia się w okresie pilnych prac polowych,

— terminy wzywania obywateli na rozprawy lub konfrontacje stron powinny być ustalane na godziny najdogodniejsze dla większości wzywanych, a przeprowadzanie tych czynności powinno być sprawne, z możliwie najmniejszą stratą czasu.

§ 5

1. Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw nadzorowanych przez rady narodowe, w porozumieniu z właściwymi prezydiami rad narodowych (naczelnikami gmin, miast i gmin) dokonywać będą okresowych analiz i wprowadzać godziny otwarcia oraz formy pracy podległych im zakładów usługowych, handlowych, gastronomicznych i innych przeznaczonych do obsługi ludności — umożliwiające załatwianie spraw osobistych oraz korzystanie z usług w czasie wolnym od pracy.

2. Przy ustalaniu godzin otwarcia zakładów i stosowania form obsługi ludności, kierownicy jednostek wymienionych w ust. 1, obowiązani są kierować się zasadami ustalonymi przez Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, a w szczególności:

— usługi, których wykonanie wymaga obecności zamawiającego (zgłaszającego) powinny być wykonywane w czasie nie kolidującym z jego pracą zawodową. Dotyczy to głównie wszelkiego rodzaju reperacji, remontów lub instalowania urządzeń w mieszkaniach oraz niektórych usług motoryzacyjnych i czynności wykonywanych przez inkasentów, doręczycieli itp.,

— dla unikania zbędnej straty czasu obywateli przy załatwianiu spraw urzędowych oraz przyjmowaniu i wykonywaniu usług, wydawaniu towarów i dokonywaniu rozliczeń stosować w jak najszerszym zakresie telefoniczne przyjmowanie zgłoszeń (zamówień) oraz system rozliczeń za pośrednictwem PKO i rozkładanie w miarę możliwości terminów wpłat na większą liczbę dni przypadających w ustalonym okresie płatności,

— w okresach i godzinach nasilenia załatwiania spraw i obsługi obywateli stosować w jednostkach dodatkowe zatrudnianie pracowników w niepełnym wymiarze czasu pracy,

— na zewnątrz siedziby jednostki (zakładu) powinna być umieszczona informacja — łatwo czytelna również po zamknięciu zakładu — zawierająca jej dokładną nazwę oraz godziny otwarcia,

— obowiązujące godziny otwarcia powinny być podane do publicznej wiadomości w sposób zapewniający jak najszersze poinformowanie społeczeństwa.

§ 6

Kierownikom jednostek nie podporządkowanych radom narodowym zaleca się składanie informacji na żądanie przewodniczących prezydiów rad narodowych i naczelników gmin (miast i gmin) o dostosowaniu w analogiczny sposób godzin załatwiania spraw obywateli oraz godzin otwarcia zakładów służących ludności. Dotyczy to również uzgadniania z prezydiami właściwych rad narodowych i naczelnikami gmin zmian wprowadzanych w stosowanych godzinach otwarcia w/wym. placówek.

§ 7

Dostosowywanie godzin pracy urzędów, instytucji i zakładów do potrzeb ludności powinno być dokonywane w drodze odpowiedniego przesunięcia tych godzin, z zachowaniem obowiązującego czasu pracy i w uzgodnieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych.

§ 8

Przewodniczący prezydiów rad narodowych i naczelnicy gmin obowiązani są stosować odpowiednie sankcje wobec kierowników jednostek podporządkowanych radom narodowym nie przestrzegających ustalonych godzin otwarcia zakładów, a w stosunku do kierowników jednostek nie podporządkowanych radom narodowym występować do ich władz nadrzędnych z wnioskami o zastosowanie sankcji służbowych w stosunku do winnych.

§ 9

Ilekroć w niniejszej uchwale użyto określenia „naczelnicy gmin" należy przez to rozumieć również naczelników miast i gmin.

§ 10

Wykonanie uchwały powierza się kierownikom wydziałów Prezydium WRN, prezydiom rad narodowych, naczelnikom gmin (miast i gmin) oraz dyrektorom i kierownikom jednostek wymienionych w uchwale.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1973 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium WRN
Edward Zając

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN
Henryk Trus

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych. Materiały do publikacji dostarczyć należy do Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Prenumeratę uiszczać z góry. rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim II Oddz. w Lublinie na r/k Wydziału Budżetowo-Gospodarczego PWRN w Lublinie konto 809-94.2-537 cz. 97, rozd. 9133 § 77.

Adres Redakcji: Prez. WRN w Lublinie, ul. 22 Lipca Nr 4, pokój 172, tel. 200-41, wewn. 134
Adres Administracji: Prezydium WRN w Lublinie, ul. 22 Lipca Nr 4, pokój 020, tel. 77. Cena 1 egz. 2,10 zł

Lubelskie Zakłady Graficzne im. PKWN, Lublin, ul. Unicka 4. Zam. 1946. 6.VIII.73. 1600. G-4.